

عنوان مقاله:

قلمرو نقش زمان و مکان در فرایند اجتهاد

محل انتشار:

پژوهش نامه میان رشته ای فقهی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

خلیل اله احمدوند - استادیار گروه الهیات دانشگاه رازی کرمانشاه

زهرا سپهوند - کارشناس ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

اجتهاد فرایندی است که بواسطه آن فقیه احکام را استنباط و محتوای شریعت را با نیازهای متغیر هر عصر تطبیق می دهد. پویندگی و بالندگی اجتهاد در گرو آگاهی به روح زمان و نیازهای آن است، زیرا به علت تحولات زمانی و مکانی موضوعات، تحول در شیوه اجتهاد، یک امر طبیعی است. به علاوه به دنبال تحول در موضوعات، ملاکات تعلق احکام به آنها و در بعضی موارد احکام متحول می شود، اما تغییر در موضوعات در برخی موارد یک تحول ماهوی است و در بعضی موارد تحول کارکردی، که برحسب شرایط زمان و مکان و فصاحت عرف به وجود می آید. نقش زمان و مکان در اجتهاد و تغییر احکام موضوعی است که همواره مدنظر فقها و آشنایان به فقه بوده، ولی امروزه به علت تحولات عمیق مدرن، بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته است. در این تحقیق به بررسی دیدگاه های مختلف درباره نقش زمان و مکان در اجتهاد پرداخته شده و پس از نقد و بررسی دیدگاه های مختلف، در نهایت نظریه مختار ارایه شده است.

کلمات کلیدی:

اجتهاد، فرایند اجتهاد، قلمرو زمان و مکان، مسایل مستحدثه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835166>

